

FARNÍ. zpravodaj

Vydává Římskokatolická farnost Vizovice

úvodník

NOVÝ BISKUP PRO PLZEŇSKOU DIECÉZI

V pátek 12. února jmenoval papež František novým plzeňským biskupem Mons. Tomáše Holuba, generálního sekretáře ČBK. Tomáš Holub se tak stal po Františku Radkovském, který západočeskou diecézi řídil od jejího založení v roce 1993 až do října 2014, kdy ve věku 75 let rezig-

noval, v pořadí druhým biskupem plzeňské diecéze. Ve věku 48 let je Tomáš Holub nejmladším mezi současnými českými a moravskými biskupy. Nový biskup se funkce ujme 30. dubna po biskupském svěcení v plzeňské katedrále sv. Bartoloměje.

Mons. ThLic. Tomáš Holub, Th.D., se narodil 16. srpna 1967. Pochází z věřící rodiny z Červeného Kostelce na Náchodsku. Jako bohoslovec Arcibiskupského semináře absolvoval Katolickou teologickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a 28. srpna 1993 byl v Hradci Králové vysvěcen na kněze biskupem Karlem Otčenáškem. Jeho prvním působištěm byla v letech 1993 až 1996 Kutná Hora, kde byl ustanoven jako kap-

lan ve farnosti a spirituál na Církevním gymnáziu sv. Voršily. Poté nastoupil jako první vojenský kaplan do Armády České republiky, v níž působil v letech 1996 až 2006, nejprve v jednotkách IFOR v Bosně a Hercegovině, dále jako vojenský kaplan Brigády rychlého nasazení v Havlíčkově Brodě a nakonec jako hlavní kaplan Armády České republiky. Od roku 2006 působí jako poradce ministra obrany.

V období 2007 až 2008 absolvoval studijní pobyt na Lateránské univerzitě v Římě. Na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze obhájil doktorát z křesťanské etiky na téma Etické aspekty boje proti terorismu ve světle učení o tzv. spravedlivé válce.

Od 1. března 2008 byl ustanoven moderátorem kurie královéhradecké diecéze a od 1. prosince 2008 do roku 2010 vykonával společně s Mons. Josefem Sochou službu generálního vikáře královéhradecké diecéze. Po nástupu biskupa Jana Vokála se stal jeho hlavním poradcem a od 1. července 2011 nastoupil na ČBK jako její generální sekretář. Mons. Holub v poslední době působil jako farář baziliky svatých Petra a Pavla a jako děkan Kolegiátní kapituly na pražském Vyšehradě. Od 14. července 2003 je Kaplanem Jeho Svatosti. Tomáš Holub se dále angažuje ve vedení křesťanských kurzů pro mládež JUMP, přednáší v rámci České křesťanské akademie, Charismatické obnovy, podílí se na meditačních kurzech pro mládež a manželské páry, které rovněž pastoračně doprovází. Hovoří anglicky, německy a italsky.

Převzato z webu královéhradecké diecéze.

DUBEN

■ **V pátek 1. dubna** bude příležitost ke svátosti smíření od 16:30.

■ **V neděli 3. dubna** bude v 15 hodin v kostele pobožnost Božího milosrdenství.

■ **V pondělí 4. dubna** bude na faře od 18:30 setkání s rodiči dětí před prvním svatým přijímáním.

■ **V neděli 10. dubna** bude v našem kostele od 18 do 19 hodin adorace. Využijte této příležitosti.

■ **Na neděli 17. dubna** vyhlásil otec arcibiskup Jan Graubner pro všechny farnosti sbírku na křesťanská média.

■ **V neděli 17. dubna** bude v našem kostele od 18 hodin večer chval (trvá v rozmezí 60 až 80 minut).

■ **V pondělí 18. dubna** bude na faře od 18:30 setkání s rodiči dětí před prvním svatým přijímáním.

■ **Ve čtvrtek 21. dubna** bude od 18:15 na faře setkání pastorační rady farnosti.

■ **V neděli 24. dubna** bude sbírka na potřeby farnosti.

CENTRUM PRO RODINU

V dubnu nabízíme tradiční klub pro maminky ve čtvrtek od

9:30 do 11:30 na orlovně (plakátek s programem je na nástěnce v kostele).

Dále připravujeme společně s dalšími Centry pro rodinu na sobotu 16. dubna Velikonoční ples pro mladé (od 23 let - není ale podmínkou) v Horní Lidči. Podrobné informace jsou na www.vizovice.dcp.cz nebo na nástěnce v kostele.

Letní prázdninové dny pro děti se uskuteční v termínu od 7. do 15. července; cena za dítě na den 180 Kč. Program bude zveřejněn v červnu. Přihlášku si můžete stáhnout na našem webu

nebo vyzvednout v kanceláři (fara Vizovice).

Na příští měsíc připravujeme tradiční přání maminkám s dílničkou pro děti a na neděli 15. května Zahradní slavnost (v Ostratě).

OREL JEDNOTA VIZOVICE

Srdečně zveme všechny

na Jarní putování, které

se uskuteční v sobotu 23. dubna. Prezence všech účastníků proběhne od 8 do 10 hodin na orlovně. Vydat se můžete na 8km trasu na Janovu horu nebo pokračovat dále přes Spletený vrch až k Chladné studni (14 km). Na kratší trase bude připraven program pro děti. Pojdte s námi objevovat krásy jarní přírody!

Hledáme ochotné pomocníky, kteří by pomohli s realizací programu pro děti na Jarním putování. Zájemci, kontaktujte co nejdříve Mgr. Alžbětu Doležalovou.

Všechny děti, které by se ještě chtěly zapojit do výtvarné soutěže Srdece pro Tebe, mohou svůj obrázek odevzdat do 10. dubna Mgr. Alžbětě Doležalové.

V neděli 1. května jste všichni zváni do Polešovic na Orelský den župy Velehradské.

Podrobnější informace ke všem akcím najdete na webu www.orelvizovice.cz, na facebooku nebo v orelské nástěnce.

SVÁTEK BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Ve Slavkovicích u Nového Města na Moravě byl před několika lety postaven poutní kostel Božího milosrdenství a sv. Faustyny. Pravidelně se zde konají poutě na třetí sobotu v měsíci. Hlavní pouť se koná na svátek Božího milosrdenství, letos v neděli 3. dubna (mši svatou v 15 hodin celebruje Miloslav kardinál Vlk), a na svátek sv. Faustyny Kowalské, letos v neděli 9. října (mši svatou v 15 hodin celebruje polský pomocný biskup Mons. Henryk Ciereszko). Všechny

ny informace o tomto poutním místě naleznete na adrese www.slavkovice.cz

■ **POUŤ K ANIČCE ZELÍKOVÉ DO NAPAJEDEL**

Každoročně jsme zváni o slavnosti Zvěstování Páně na pouť do farního kostela v Napajedlech. Na závěr mše svaté se putuje se svícemi na hřbitov, kde je pohřbena služebnice Boží Anička Zelíková. Poutě, při které budeme děkovat za dar počatého života a za nenarozené děti, se koná v pondělí 4. dubna a bude na ni vypraven zvláštní autobus. Vyjede v 16 hodin z vizovického náměstí. Příspěvek na autobus je 50 Kč. Děti a mládež pojedou zdarma. Zapisujte se na papír pod věží kostela.

■ **VÍKEND S DUCHOVNÍM PROGRAMEM PRO ŽENY V OBTÍŽNÝCH SITUACÍCH**

Ve dnech 15. až 17. dubna se uskuteční v exercičním domě v Českém Těšíně víkend s duchovním programem pro ženy v obtížných životních situacích. Je určen pro vdané, rozvedené, ovdovělé i svobodné ženy, které se ocitají v různých těžkostech (vážné onemocnění rodině, nezaměstnanost, rozvod, úmrtí někoho blízkého, velké zklamání v životě, problémy s dospělými nebo dospívajícími dětmi apod.) Víkend povede MUDr. Jitka Krausová, zasvěcená panna. Čas bude rozdělen mezi přednášky, možnost soukromého rozhovoru, společné modlitby, setkání se s ostatními ženami a příležitost ke svátosti smíření. O přihlášku na víkend a bližší informace o setkání si napište na adresu: Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 772 00 Olomouc, tel. č.: 587 405 250-3, email: reznickova@arcibol.cz.

■ **SDM KRAKOV 2016**

Podrobné informace o červeném setkání mládeže s papězem Františkem v Polsku naleznete v minulém vydání Farního zpravodaje nebo na <https://krakov2016.signaly.cz>, <https://www.facebook.com/svetovednymladeze>.

[com/svetovednymladeze](http://www.svetovednymladeze.com).

Pokud chcete zaplatit nejnižší možnou cenu, je třeba se přihlásit nejpozději do 30. dubna a částku uhradit do 5. května.

■ **MODLITBA ZA SDM KRAKOV 2016**

Bože, milosrdný Otče, který jsi zjevil ve svém Synu Ježíši Kristu svou lásku a vylil jsi ji na nás v Duchu Svatém, Utěšiteli, svěřujeme ti dnes budoucnost světa a každého člověka.

Svěřujeme ti mladé lidi ze všech národů a jazyků. Veď je bezpečně po klikatých cestách současného světa a dej jim milost plodného prožití Světového dne mládeže v Krakově.

Nebeský Otče, učiň z nás svědky tvého milosrdenství. Nauč nás přinášet víru pochybujícím, naději rezignovaným, lásku ochablým, odpuštění viníkům a radost smutným.

Kéž se jiskra milosrdné lásky, kterou jsi v nás rozničil, stane ohněm přetvářejícím lidské srdce a obnovujícím tvář země.

Svatá Maria, Matko milosrdenství, oroduj za nás. Svatý Jane Pavle II., oroduj za nás.

■ **POUŤ TATÍNKŮ A DĚTÍ KE SV. JOSEFOVI DĚLNÍKOVÍ**

Zveme tatínky s dětmi na pouť ke svatému Josefovi dělníkovi do Dubu nad Moravou neda-leko Olomouce, která se uskuteční v sobotu 30. dubna. Program zde začne ve 14 hodin mší svatou v poutním chrámě Očišťování Panny Marie. Od 15 hodin bude pokračovat zábavně - naučný program pro děti i tatínky ve formě přehledky řemesel a tvořivosti. Od 18 hodin následuje společné posezení u táboráku s opékáním špekáčků. Bližší informace najdete na www.rodinnyzivot.cz. Kontaktní osoba: Josef Zábaj, tel.: 587 405 292, e-mail: zaboj@arcibol.cz.

■ FOTOGRAFICKÁ VÝSTAVA

Arcibiskupství olomoucké ve spolupráci se sdružením Člověk a víra srdečně zve na fotografickou výstavu, která se snaží zachytit neviditelné – duchovní rozměr člověka. K vidění bude v kryptě olomoucké katedrály sv. Václava, kde se v neděli 20. března od 15:30 uskutečnila vernisáž za účasti autorů snímků a olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera. Výstava bude otevřena až do 30. dubna, a to vždy od pondělí do soboty v čase 10 – 12 a 14 – 16 hodin a o nedělích v čase 11 – 12 a 14 – 17 hodin.

ÚMYSL SPOLEČENSTVÍ ŽIVÉHO RŮŽENCE NA MĚSÍC DUBEN

Aby věřící rozpoznali v Eucharistii živou přítomnost Zmrtvýchvstalého Pána, který je provází v každodenním životě.

■ POUŤ DO POLSKA

Společenství vdov a vdovců pořádá ve dnech 10. a 11. května pouť do Czestochowe, Wadowic, Krakówa a Łagiewnik. Pouť stojí 1 000 Kč a 52 zł, v ceně je ubytování, doprava autobusem a večeře se snídaní. V ceně není zahrnuto pojištění a vstup do muzea. Duchovní doprovod zajišťuje Mons. Josef Nuzík a P. Mgr. Hubert Wojcik. Přihlašovat se můžete u paní Alenky Panákové, apanakova@volny.cz, mobil 604 252 629. Po závazném přihlášení obdržíte obratem informační dopis.

■ DUCHOVNÍ OBNOVA PRO SENIORY

Bude se konat od 13. do 15. května na Svatém Hostýně. Součástí jsou přednášky zaměřené na „radosti a starosti“ stáří, rodinné vztahy, vztah k Bohu a prohloubení duchovního života. Během víkendu bude příležitost ke společným modlitbám, rozjímání, adoraci, mši sv., svátosti smíření, popř. i svátosti pomazání nemocných a k rozhovoru s knězem a s lektorkami. Bližší informace najdete na www.rodinnyzivot.cz.

Přihlásit se můžete telefonicky nebo písemně na adrese: Marie Budínová, Prostřední 437, 765 02 Otrokovice, tel.: 608 407 141.

■ VÝTVARNÁ SOUTĚŽ PRO DĚTI

Cestou dvou bratří je název tradiční výtvarné soutěže pro děti mezi 3. a 11. rokem. Je vyhlášována v rámci velehradských Dnů lidí dobré vůle již od roku 2006 a hlavním cílem je přiblížit dětem kořeny naší kultury s pozitivním příkladem pro život v současnosti.

Děti se mohou přihlásit hned do čtyř kategorií - 1. až 3. třída ZŠ, 4. až 5. třída ZŠ, mateřské a základní umělecké školy. Zasláná díla hodnotí odborná komise v čele s výtvarníkem Adolfem Bornem. Vítězné obrázky budou vystaveny v prostorách Stojanova gymnázia na Velehradě, kde proběhne 4. července vernisáž za přítomnosti významných hostů. Soutěž se inspirovuje dobrodružnou cestou bratří Cyrila a Metoděje, která se nesmazatelně zapsala do kultury našeho národa. Může však také inspirovat náš dnešní život a připomínat nám tak bohatství předků, které stále uchováváme.

Pravidla jsou jasná. Fantazii se meze nekladou, výtvary zasláné do soutěže však musejí být ve formátu A3 a splnit základní téma dané kategorie. To se týká životů slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje a jejich poselství. Výtvarné práce mohou děti ve věku 3 až 11 let zasílat až do 20. května na adresu Arcibiskupství olomouckého (Biskupské nám. 2, 771 01 Olomouc). Obálka musí být označená nápisem CESTOU DVOU BRATRŮ. Přehled témat, pravidla a bližší informace k soutěži naleznete na adrese www.velehrad.eu

■ POUŤ NAŠICH FARNOSTÍ DO ŘÍMA

Ve Svatém roce Božího milosrdenství uskutečnime v termínu od 11. do 18. listopadu společnou autobusovou pouť do Věčného města. Na této pouti budeme mít možnost seznámit se s křesťanskými i antickými památkami toho-

to města. Předpokládaná cena pouti je 10 000 Kč. V této částce je zahrnuta doprava, 5 noclehů s polopenzí a jedna jízdenka na MHD v ceně 18 euro. Mimo to je třeba vzít si kapesné na nákup suvenýrů, pohlednic, známek, na WC apod. Pout' zajiřtjuje P. Jiří Sedláček a nabízí se věřícím z našeho děkanátu i odjinud. Z tohoto důvodu je třeba, aby se zájemci přihlásili nejlépe do konce března v sakristii.

POUŤ DO ŁAGIEWNIK

Kapacita autobusu vypraveného na národní pouť do Polska ve dnech 27. a 28. května děkanem P. Františkem Sedláčkem je již naplněna. Pouti je možné se zúčastnit samostatně nebo s některou z křesťanských cestovních kancelář.

blahopřání

- **20. dubna oslaví 45. narozeniny P. Mgr. Miroslav Kazimierz** (pastorační praxe 1994/95)
- **25. dubna oslaví svátek Ing. Marek Mikulařtík** (řeholní bohoslovec studující v Římě)

Přejeme jim hodně Božího požehnání, milostí a darů Ducha svatého. Vzpomeňme na ně ve svých modlitbách.

pastýřský list

PASTÝŘSKÝ LIST PRO SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ 2016

Drazí bratři a sestry,

upřimně se radujte, protože Kristus vstal!

Opravdu vstal a ukázal se jako vítěz nejen nad hříchem a smrtí. On přinesl řešení i bezvýchodné situace. Lidstvo, které zhřeřilo, nedovedlo svou vinu napravit. On se nad námi smíloval. Aby nás ušetřil a zachoval spravedlnost, vzal naše hřichy na sebe a přinesl za nás smírnou obět'. Plni úžasu slavíme dnes velké vítězství Božího milosrdenství.

I nám, kteří se k němu hlásíme, ukazuje, že odpuřtění, smíření a milosrdenství i v bezvýchodné situaci nabízí východisko a novou budoucnost, protože způsobuje něco samo o sobě nemožného, když promíjí, co je z hlediska spravedlnosti nepromítnelné. Odpuřtění dává možnost odblokovat a uzdravit i naše vztahy k Bohu a k bližním. Dává možnost, ale

na nás záleží, jestli ji opravdu využijeme. Odpuřtění je zruřena příčina blokace, ale k uzdravení vztahu je třeba odpuřtění skutečně přijmout, uvěřit mu a začít komunikovat, začít vytvářet vztah lásky, která se o druhého zajímá, naslouchá mu, chce jeho dobro a je ochotná se pro druhého angažovat.

Kristus svou obětí na Kalvárii spustil uzdravující lavinu milosrdenství. Odpustil mně a teď čeká, že tento dar předám dál, že odpovím odpuřtění všem, kteří se nějak provinili proti mně. Vůbec nemusím hledat důvody pro odpuřtění. Skutečnost, že Bůh odpustil mně, je naprosto dostatečným důvodem k tomu, abych já odpustil všem a měl podíl na uzdravující lavině odpuřtění.

Zmrtvýchvstalý Kristus se zjevoval učedníkům v různých situacích, aby jim dal zakusit, že je s nimi. Kéž by vstoupil i do naší společnosti! Co pro to můžeme dělat? Žít s Bohem! Naše

prostředí nebude bez Boha, když aspoň já budu vnímavý na jeho přítomnost, když s ním budu v běžném životě počítat, když se ho budu ptát na jeho přání a budu se snažit líbit se mu, dělat mu radost.

Všichni můžeme vnášet Boha do světa a pomáhat k jeho vítězství. V naší zemi chodí v neděli do kostela skoro půl miliónu lidí. Skoro polovina z nás jde ke svatému přijímání. Po mši jdeme do světa a neseme v sobě Krista. Kdybychom ho neskrývali, ale vyzářovali, nemohl by náš svět být bez Boha.

Věříme, že Bůh je láska. Kdykoliv milujeme, miluje a působí v nás Bůh. Chcete někomu umožnit setkání s Bohem? Udělejte pro něho dobrý skutek z lásky. Nemějte strach ze skutků tělesného i duchovního milosrdenství. Jsou to nástroje evangelizace a zbožšťování prostředí. Je-li ten skutek opravdu z lásky, pak je z Boha. V dobrém skutku se lidé mohou setkat s Bohem. Stejně tak jednejte, když máte pocit, že vás Bůh opustil, že je daleko. Děláte-li skutky lásky, on sám ve vás působí, tak nemůže být daleko. Je ve vás.

Říkáte si snad: jaká škoda, že jsem nebyl mezi učedníky, kterým se Zmrtvýchvstalý zjevil? Pozor, on nám poradil, jak se můžeme setkávat s Ním, Zmrtvýchvstalým. On slíbil, že tam, kde jsou v jeho jménu shromážděni dva nebo tři, tam je on sám uprostřed nich. Dává nám možnost vytvořit prostor, kde dochází k setkání s Bohem, který se zjevuje, dává příležitost zažít Ježíšovu přítomnost, setkat se s ním, nechat se jím oslovit.

Být v Ježíšově jménu ovšem předpokládá, že člověk není ve jménu svém, že zapře sám sebe, vyjde ze sebe, nesleduje svoje zájmy, ale hledá postoj lásky, která je začátkem cesty k hlubšímu poznání Krista a sjednocení se s ním. Cesta ke sjednocení se v Ježíšově jménu je společnou cestou. Moje láska druhému naslouchá, dívá se jeho očima, umírá sobě, aby v sobě udělala místo pro druhého, kterého přijímá takového,

jaký je. Sebe umenšuje, aby druhý rostl.

Snad proto posílal Pán své učedníky hlásat evangelium Božího království po dvou. Sám byl mezi nimi, a proto mohli konat veliké skutky. Zmrtvýchvstalý se ukázal i dvěma učedníkům na cestě do Emauz. Chcete někoho přivést k Bohu? Dopřejte mu setkání s Kristem v našem společenství, aby ho mohl oslovit Ježíš sám. To je úkol církve, být tajemným Kristovým tělem, v němž se lidé mohou setkat s živým Kristem. Pokud toto církev neplní, nemůžeme se divit, že někteří říkají Kristus ano, ale církev ne. Ke splnění tohoto poslání stačí jen dva nebo tři Ježíšovi učedníci, kteří jsou sjednoceni v jeho jménu. I ta nejmenší buňka církve, každá rodina může být zářivým znamením Ježíšovy přítomnosti, která probouzí zájem, přitahuje a zapaluje ohněm Ducha.

Budou-li lidé Kristem uprostřed nás osloveni a uchvázeni, poběží za ním. Poznají-li štěstí Kristovy přítomnosti, budou sami přicházet a ptát se na jednotlivé kroky, jimiž se dá dojít k proměně obyčejné rodiny ve svaté společenství církve v malém. Když se podaří vytvořit společenství s Ježíšem uprostřed, poroste touha být s Ježíšem, poroste i láska k církvi, která se zakouší jako místo důvěrného života s Bohem.

Je to úkol náročný, ale nejde o nějaký přídavek či další úkol ke všem stávajícím, jde o naši proměnu, která umožní uzdravení našich farností. Jde o absolutní přednost Krista přede mnou samým. Jde sice o zapření sebe, ale zároveň o nejlepší seberealizaci a sebezdokonalení až ke svatosti, která není výsledkem osobních snah, ale je darem Krista, který vyzářuje z nás i z našich společenství. Pak můžeme být svědky zázraků a oživení církve, které bude dílem zmrtvýchvstalého Krista.

Děkuji všem, kteří se takto zapojí do oslavy Kristova vítězství, přeji velikonoční radost ze setkávání se Zmrtvýchvstalým i ve všedních dnech a všem ze srdce žehnám.

Váš arcibiskup Jan

■ BULA, KTEROU SE VYHLAŠUJE MIMOŘÁDNÉ JUBILEUM BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ (pokračování)

František, římský biskup a služebník Božích služebníků, všem, kdo čtou tento list:

Milost, milosrdenství a pokoj!

18. V postní době tohoto Svatého roku mám v úmyslu rozeslat *misionáře milosrdenství*. Budou znamením mateřské péče církve o lid Boží, aby vstoupili do hlubin bohatství tohoto tajemství, které je pro víru tak zásadní. Budou to kněží, jimž dám pravomoc odpouštět také hříchy, které jsou vyhrazeny Apoštolskému stolci, aby byla zjevná šíře jejich poslán. Budou především živým znamením toho, jak Otec přijímá ty, kdo touží po jeho odpuštění. Budou misionáři milosrdenství z toho důvodu, že u všech lidí podníti osvobozující setkání proniknuté lidstostí, které bude zdrojem osvobození, z něhož vyplyne zodpovědnost za překonávání překážek a za návrat k novému životu danému křtem. Ve svém poslán se budou řídit slovy apoštola: „Bůh totiž dopustil, že všichni upadli do neposlušnosti, aby všem prokázal milosrdenství“ (Řím 11,32). Všichni totiž, nikoho nevyjímaje, jsou povoláni chopit se výzvy k milosrdenství. Tito misionáři budou žít své poslán s vědomím, že mohou upírat svůj pohled k Ježíši, „milosrdnému a věrnému veleknězi“ (Žid 2,17).

Prosím spolubratry biskupy, aby zvali a přijímali tyto misionáře, kteří mají být především přesvědčivými kazateli milosrdenství. Ať se v diecézích konají „lidové misie“, aby tito misionáři byli zvěstovateli radosti z odpuštění. Ať jsou žádáni o udělování svátosti smíření lidu, aby milostivý čas jubilejního roku umožnil mnohým vzdáleným synům vrátit se na cestu do otcovského domu. Pastýři budou tedy zejména během postní doby vybízet věřící, aby přistupovali „s důvěrou k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství a našli milost“ (Žid 4,16).

19. Kéž slovo odpuštění dojde ke všem a pozvání zakusit milosrdenství nenechá nikoho lhotejným. Moje pozvání ke konverzi se obrací ještě naléhavěji k těm, kdo jsou svým způsobem života daleko od Boží milosti. Mám na mysli zejména muže a ženy, kteří patří ke zločinným uskupením jakéhokoli typu. Prosím vás k vašemu dobru, abyste změnili život. Žádám vás o to jménem Božího Syna, který, ač potíral hřích, nikdy neodmítl žádného hříšníka. Neupadněte do oné děsivé pasti přesvědčení, že život závisí na penězích a že ve vztahu k nim všechno ostatní ztrácí hodnotu a důstojnost. To je pouhá iluze. Peníze si neodneseme na onen svět. Peníze nedávají pravé štěstí. Násilí používané ke hromadění peněz prosáklých krví nás nečiní mocnými ani nesmrtelnými. Všichni dříve, či později předstoupíme před Boží soud a nikdo nebude moci uniknout.

Tatáž výzva ať dojde i k lidem, kteří podporují korupci nebo jsou jejími spoluviníky. Tato zahňívající rána společnosti je těžkým hříchem, který volá k nebi, protože podkopává základy osobního i společenského života. Korupce brání hledět do budoucna s nadějí, protože svojí zpučností a chtivostí maří plány slabých a utiskuje ty nejchudší. Je to zlo, které hnízdí v každodenních činnostech, aby se pak rozšířilo jako veřejné pohoršení. Korupce je zatvrzelost ve hříchu, která má v úmyslu nahrazovat Boha iluzí peněz jakožto formou moci. Je to dílo temnot, nesené nedůvěrou a intrikami. *Corruptio optimi pessima*, říkal oprávněně svatý Řehoř Veliký, aby vyjádřil, že se nikdo nemůže cítit imunním před tímto pokušením. K jeho zdolání v osobním životě i ve společnosti je nezbytná rozvážnost, bdělost, oddanost a průzračnost spolu s odvahou korupci oznámit. Pokud totiž není otevřeně potírána, dříve, či později nás činí spoluvinnými a zničí nám život.

Toto je příhodná doba ke změně života! Toto je chvíle dotyku srdce. Tváří v tvář spáchanému

zlu, i těch nejhorších zločinů, je čas uslyšet pláč nevinných, připravených o majetek, o důstojnost, o to, co mají rádi, i o život samotný. Zůstat na cestě zla je pouze zdrojem klamu a smutku. Pravý život je zcela jiný. Bůh neúnavně podává ruku. Vždycky je ochoten naslouchat a já také, stejně jako moji bratři biskupové a kněží. Důležité je pouze přijmout výzvu k obrácení a podrobit se spravedlnosti, zatímco církev nabízí milosrdenství.

20. Nebude neužitečné poukázat v tomto kontextu na vztah mezi *spravedlností a milosrdenstvím*. Nejsou to dva odporující si aspekty, ale dvě dimenze jediné skutečnosti, která se postupně rozvíjí až k dosažení svého vrcholu v plnosti lásky. Spravedlnost je zásadní pojem pro občanskou společnost, jímž se obvykle odkazuje na právní řád, jehož prostřednictvím se uplatňuje zákon. Spravedlností se také rozumí, že každému má být dáno to, co mu náleží. V Bibli se častokrát zmiňuje božská spravedlnost a Bůh jako soudce. Ta se obvykle chápe jako celistvé dodržování Zákona a jednání každého dobrého Izraelity jako odpovídající příkázáním, která dal Bůh. Tato vize nicméně nevedla k upadnutí do legalismu, zastírala původní význam a zatemňovala hluboký smysl spravedlnosti. Pro překonání legalistické mentality je třeba zmínit, že v Písmu svatém je spravedlnost v podstatě chápána jako důvěrné sebeodevzdání Boží vůli.

Ježíš mluví častěji o důležitosti víry než o dodržování Zákona. V tomto smyslu je třeba chápat jeho slova řečená farizeům, kteří mu odporovali, když se nacházel u stolu spolu s Matoušem a dalšími celníky a hříšníky: „Jděte a naučte se, co znamená: *„Milosrdenství chci, a ne oběť.“* Nepřišel jsem totiž povolát spravedlivé, ale hříšníky“ (Mt 9,13). Oproti pojetí spravedlnosti jakožto pouhého dodržování Zákona, který soudí a dělí lidi na spravedlivé a hříšníky, Ježíš ukazuje velký dar milosrdenství, jež hledá hříšníky, aby jim nabídlo odpuštění a spásu. Potom je zřejmé, proč kvůli této tak osvobozující vizi, jež

je zdrojem obnovy, byl Ježíš odmítnut jak farizeji, tak i učiteli Zákona. Oni kvůli věrnosti Zákonu kladli na bedra druhých jenom břemena, čímž mařili Otcovo milosrdenství. Poukázání na dodržování Zákona nemůže být na překážku pozornosti k potřebám týkajícím se lidské důstojnosti.

Zmínka, kterou se Ježíš odvolává na text proroka Ozeáše – „chci lásku, a ne oběť“ (6,6) je zde velice významná. Ježíš prohlašuje, že od nynějška má být pravidlem života jeho učedníků primát milosrdenství, jak dosvědčuje On sám, když stoluje s hříšníky. Milosrdenství se projevuje jako zásadní dimenze Ježíšova poslání. Je opravdovou výzvou pro jeho partnery v rozhovoru, kteří lpěli na formálním respektování Zákona. Ježíš jde však za Zákon; jeho otevřenost vůči těm, které Zákon považoval za hříšníky, dává pochopit, kam až sahá jeho milosrdenství. Také apoštol Pavel šel podobnou cestou. Dříve, než cestou do Damašku potkal Krista, byl jeho život zaměřen na spravedlnost spočívající v zachovávaní Zákona (srov. Flp 3,6). Obrácení ke Kristu vedlo k obratu v jeho vidění až do té míry, že v Listu Galaťanům prohlašuje: „Víme, že člověk je uznán za spravedlivého jen tehdy, když uvěří v Ježíše Krista, a ne když dělá skutky, jak je nařizuje Zákon“ (Gal 2,16). Jeho pojetí spravedlnosti se radikálně mění. Pavel nyní klade na první místo víru, a nikoli Zákon. Spásy se nedosahuje dodržováním Zákona, nýbrž vírou v Ježíše Krista, který svojí smrtí a zmrtvýchvstáním přináší spásu spolu s milosrdenstvím, které ospravedlňuje. Boží spravedlnost se teď stává osvobozením pro utiskované z otroctví hříchu a všech jeho důsledků. Spravedlností Boha je jeho odpuštění (srov. Žl 51,11-16).

21. Milosrdenství neodporuje spravedlnosti, ale je výrazem Božího zacházení s hříšníkem, kterému nabízí další možnost nápravy, obrácení a víry. Zkušenost proroka Ozeáše nám pomáhá nahlédnout, jak lze překonávat spravedlnost milosrdenstvím. Doba tohoto proroka patří v dějinách židovského lidu k těm nejdra-

matictější. Království je blízko zkáze, lid nezachoval věrnost smlouvě, vzdálil se od Boha a ztratil víru otců. Podle lidské logiky je spravedlivé, že se Bůh rozhodne odvrhnout vyvolený lid. Nedodržel uzavřenou smlouvu, a proto si zasluhuje náležitý trest, tedy vyhnanství. Prorokova slova to dosvědčují: „Nevrátí se do egyptské země, leč jeho králem bude Ašur, protože se odmítl vrátit ke mně“ (Oz 11,5). A přece po této reakci odvolávající se na spravedlnost prorok radikálně modifikuje svůj jazyk a vyjevuje pravou Boží tvář: „Obrací se ve mně srdce, rozněcuje i soucit. Nebudu jednat podle žáru svého hněvu, nezničím znovu Efraima, neboť jsem Bůh, a ne člověk, jsem Svatý uprostřed tebe, a nevzplanu hněvem“ (Oz 11,8-9). Svatý Augustin, jako by komentoval tato prorokova slova, říká: „Bůh snadněji zadrží hněv než milosrdenství“. Je tomu právě tak: Boží hněv trvá okamžik, ale jeho milosrdenství navěky.

Kdyby se Bůh zastavil u spravedlnosti, přestal by být Bohem a byl by jako všichni lidé, kteří se dovolávají dodržování zákona. Spravedlnost sama nestačí a zkušenost učí, že odvolávat se pouze na ni hrozí jejím zničením. Proto Bůh překračuje spravedlnost milosrdenstvím a odpuštěním.

Neznamená to znehodnotit spravedlnost nebo ji učinit zbytečnou, ale naopak. Kdo chybí, musí si odpykat trest. Není to však účel, nýbrž začátek obrácení, aby zakusil něhu odpuštění. Bůh neodmítá spravedlnost. Pojímá ji a překonává vyšší událostí, ve které se zakouší láska, jež je základem pravé spravedlnosti. Musíme věnovat velkou pozornost tomu, co píše Pavel, abychom neupadli do téhož omylu, který apoštol vyčítal svým židovským současníkům: „Upadli do omylu při usuzování, jak Bůh ospravedlňuje, a chtěli k tomu dojít sami, a proto se nepodřídili Božímu způsobu ospravedlnění. Vždyť cíl Zákona je Kristus, aby v něm dostal ospravedlnění každý, kdo věří“ (Řím 10,3-4). Tato Boží spravedlnost je milosrdenstvím uděleným všem jako milost v síle smrti a vzkříšení Ježíše Krista. Kris-

tův kříž je tedy Boží soud nad námi všemi a nad světem, protože nám nabízí jistotu lásky a nového života.

22. Jubileum také s sebou nese souvislost s *odpušky*. Ve Svatém roce milosrdenství mají zvláštní význam. Boží odpuštění našich hříchů nezná mezí. Ve smrti a vzkříšení Ježíše Krista Bůh jasně vyjevuje tuto svoji lásku, která vede až ke zničení lidského hříchu. Nechat se smířit s Bohem je možné skrze velikonoční tajemství a zprostředkování církve. Bůh je tedy vždycky připraven pro odpuštění a nikdy nepolevuje v jeho nabídce a činí tak způsobem stále novým a neočekávaným. Nicméně my všichni prožíváme zkušenost hříchu. Víme, že jsme povoláni k dokonalosti (srov. Mt 5,48), ale silně pociťujeme tíži hříchu. Zatímco vnímáme moc milosti, která nás proměňuje, zakoušíme také sílu hříchu, který nás podmiňuje. Navzdory odpuštění nosíme ve svém životě protiklady, které jsou důsledkem našich hříchů. Ve svátosti smíření Bůh odpouští hříchy, které jsou skutečně smazány. Přece však v našem chování a v našem myšlení zůstává negativní otisk, který hříchy zanechaly. Boží milosrdenství je však ještě silnější. Stává se *odpuškem* Otce, který skrze Kristovu nevěstu dospívá ke hříšníkovi, jemuž bylo odpuštěno, osvobozuje jej ze zbývajících důsledků hříchu, uzpůsobuje jej k činům lásky a k růstu v lásce spíše než k opětovnému pádu do hříchu.

Církev žije společenství svatých. V eucharistii se toto společenství, jež je Božím darem, uskutečňuje jako duchovní sjednocení, které spojuje nás věřící se svatými a blahoslavenými, a těch je bezpočet (srov. Zj 7,4). Jejich svatost přichází na pomoc naší křehkosti a matka církev je tak svojí modlitbou a svým životem schopna díky svatosti jedněch vycházet vstříc slabosti druhých. Žít tedy *odpušky* Svatého roku znamená přistupovat k milosrdenství Otce s jistotou, že jeho odpuštění se rozšiřuje na celkový život věřícího. *Odpušky* znamenají zakoušet svatost církve, která má účast na všech dobro-

diních Kristova vykoupení, aby odpuštění bylo rozšířeno až do nejzazších důsledků, jichž dosahuje Boží láska. Žijme intenzivně toto jubileum, prosme Otce o odpuštění hříchů a o rozšíření jeho milosrdné shovívavosti.

23. Milosrdenství má platnost, která sahá za hranice církve. Ono nás uvádí do vztahu k judaismu i k islámu, které je považují za jeden z nejvýznačnějších atributů Boha. Izrael jako první obdržel toto zjevení, které proniká dějinami jako začátek nezměrného bohatství nabízeného celému lidstvu. Jak jsme viděli, texty Starého zákona jsou proniknuty milosrdenstvím, protože vyprávějí o dílech, která vykonal Pán pro svůj lid v nejobtížnějších momentech

jeho dějin. Islám označuje Stvořitele také převlastkem Milosrdný a Milostivý. Takové zvolání bývá často na rtech věřících muslimů, kteří pociťují, že milosrdenství je doprovází a pomáhá jim v jejich každodenní slabosti. Také oni věří, že nikdo nemůže omezovat božské milosrdenství, protože jeho brány jsou otevřeny stále.

Kéž prožívání jubilejního Roku milosrdenství usnadní setkání s těmito náboženstvími a dalšími ušlechtilými náboženskými tradicemi, učiní nás otevřenými pro dialog, abychom se lépe poznávali a chápali, kéž odstraní každou formu uzavřenosti a pohrdání a vypudí každou formu násilí a diskriminace.

Pokračování příště

ohlédnutí

POZDRAV Z ŘÍMA **- KANDIDATURA KNĚŽSTVÍ**

V průběhu přípravy v semináři předchází jáhenskému a kněžskému svěcení několik menších, avšak neméně důležitých kroků. Při každém z nich musí jak dotyčný seminarista, tak jeho rektor a všichni představení, zhodnotit průběh formace. Otázek je vždy dost, ale všechny směřují stejným směrem: ke zjištění Boží vůle, k ověření, že znamení, která vedla k žádosti o vstup do semináře, byla pochopena správně a že svátost kněžství je cestou k naplnění života a tedy i ke štěstí dotyčného žadatele.

V půlce ledna tohoto roku jsem absolvoval jeden z těchto kroků, tzv. Kandidaturu kněžství. Tento krok je z těch menších nejviditelnější. Jeho významem je, že to, co až doposud bylo skryto v okruhu nejbližších bratří, se nyní má stát viditelným pro celou církev. Jan Pavel II. dokonce zažádal, aby v jeho diecézi, tedy v Římě, všichni seminaristé, kteří absolvovali kandidaturu, nosili kolárek, protože tím vydávají svědectví o církvi. Takže pár dní před touto událostí, kromě všech ostatních starostí, jsem ještě musel na nákupy, protože po tomto dni jsem

začal nosit oblečení, o kterém jsem zatím ani nevěděl, kde se dá koupit.

Den a noc před samotným obřadem jsme já (letos jsem absolvoval kandidaturu sám) a don Francesco, rektor našeho semináře, odjeli do asi hodinu cesty vzdáleného trapistického klášteře. Den usebrání v takovém okamžiku a na místě zasvěceném tichu a modlitbě je pravým požehnáním. Don Francesco mi dal texty k meditaci a vysvětlil mi obřad. Texty Písma (Iz 6,1-8; Jr 1,4-10; Ez 2-3) promlouvají o lidské nedostatečnosti před úkolem, který Bůh svěruje, o potřebě Božího požehnání, očištění od hříchu a všech milostí, ale také o touze, aby člověk dokázal spolu s Izajášem říci: „Hle, zde jsem, posli mne!“ (Iz 6,8). Dále přesvědčují, že se opravdu jedná o Boží prozřetelnost, která dává povolání, a ne o naši vůli. Poslední z textů pak vypráví o zkouškách, které čekají každého člověka. Sladkost života, kterou v jednu chvíli pociťuje prorok, pochází z konání vůle Boží a na těžkostech a zkouškách vůbec nezáleží.

Čas vyhrazený na pobyt v klášteře skončil velmi rychle. Vrátili jsme se do semináře, pozdravil jsem přátele, kteří za mnou přijeli jak z různých

koutů města, tak z Turína a vzápětí začala mše svatá. Liturgie kandidatury proběhla po kázání a bylo v ní shrnuto vše, o čem jsme spolu předchozí den mluvili a co mě čeká i do budoucna. Náš otec představený nejprve nahlas oznámil, že dnes před celým shromážděním tento bratr žádá, aby byl přidán na seznam kandidátů

kněžství. Tím odpovídá na výzvu Pána a je připraven přijmout jeho volání se slovy proroka: „Hle, zde jsem, pošli mě“. Potom liturgie mluví o budoucnosti, o rozlišování povolání, o svěcení a podílu na kněžství Ježíše Krista, službě církvi a modlitbách všech za Boží milost, jež nyní čekají na církev, protože formace, která začala již před časem, nyní pokračuje veřejně.

Pak mě vyzval, abych předstoupil před celé shromáždění. Poklekl jsem a on mi začal klást otázky: „Chceš dovést až do konce svoji přípravu, abys mohl, až najdeš čas, přijmout úkol, který ti bude svěřen skrze svěcení?“, „Chceš následovat spirituální formaci, abys mohl být věrným služebníkem Krista a jeho Tajemného těla, čili církve?“. A když jsem na obě otázky odpověděl: „Ano, chci.“, řekl: „Církev s radostí přijímá tvůj záměr. Ať Bůh naplní to, co v tobě začal.“ A po těchto slovech vzal talár, požehnal ho a se slovy: „Ať Bůh tě svleče z člověka starého i s jeho činy a obleče tě do člověka nového, od něj stvořeného ve svatosti a spravedlnosti.“, mi jej předal.

lhned poté jsem se v sakristii převlékl do taláru a jak zbytek mše svaté, tak i slavnostního večera, jsem strávil v něm. Druhý den - v neděli, jsem se spolu s několika přáteli vydal na Svatopetrské náměstí poslechnout si polední promluvu Svatého otce a pomodlit se společně s ním Anděl Páně. V pondělí na poděkování za učiněné kroky a jako prosbu o milosti do dalšího směřování jsme spolu s mým bratrem a jeho paní absolvovali Pouť sedmi kostelů. Tradiční pouť, kterou začal sv. Filip Neri v 16. století, začíná navštívením chrámu sv. Petra. Tam jsme byli již v sedm ráno, abychom se vyhnuli frontám u detektorů kovu. Ve sv. Petrovi jsme se zúčastnili mše svaté a pak jsme putovali na jih do baziliky sv. Pavla za hradbami, dále pak do svatého Sebastiana a přes chrám sv. Jana v Lateráně, chrám sv. Kříže Jeruzalémského a chrám sv. Vavřince do basiliky Panny Marie Větší. Tato pouť je mimořádně namáhavá, ale učiní člověka spokojeným. Něco podobného popisuje prorok Ezechiel - námaha, která nakonec sladce chutná. A já doufám, že cesta každého z nás za Pánem a k dosažení povolání bude mít tento průběh.

Ing. Marek Mikulaščík

■ SEMINÁŘ K LÉČBĚ NEPLODNOSTI

V sobotu 5. března se v Brně konal akreditovaný seminář „NAPROHELP, úspěšná cesta k dítěti“. NAPROHELP je metoda, která pomáhá řešit nechtěnou neplodnost bez poškozování zdraví, v souladu s morálním učením katolické církve, a přitom velice úspěšně. Postupně byla vypracovaná MUDr. Lázníčkovou na základě zahraničních zkušeností i vlastních zkušeností jak z poradenské praxe, tak především z ambulantní gynekologické praxe. Při využití NAPROHELP dochází k úspěšným otěhotněním i tam, kde se dříve nepodařilo otěhotnět cestou přes umělé oplodnění. Při respektování námi doporučených rad a postupů takto otěhotní a porodí 80 % žen.

Je potěšující, že metoda si získává stále větší pozornost i mezi dalšími gynekology. A to jak v České republice, tak i na Slovensku. To potvrzuje i skutečnost, že přednášející byli nejen z České republiky, ale i lékařky ze Slovenska. A jako účastníci přijeli lidé, které problematika opravdu zajímala, z různých částí republiky - od Karlových Varů,

z jižních Čech, od Olomouce i z Frýdku - Místku. Tímto seminářem se rozšířily řady těch, kdo chtějí pomáhat, a mají nejen empatii, poradenské dovednosti, ale především měli možnost získat znalosti nezmanipulované tlakem farmaceutických firem či nějakými osobními zájmy. Tento seminář se v CENAP plánuje opět na podzim - více na stránkách www.cenap.cz

MUDr. Ludmila Lázníčková

Posní duchovní obnovu pro mládež děkanátů Vizovice a Zlín v sobotu 27. 2. vedl P. Karel Hořák.

V neděli 28. 2. byly při mši svaté přijaty do katechumenátu Dorota Zelinská a Mgr. Bc. Radka Štalmachová.

Děkujeme brigádníkům J. Zádrapovi, P. Kunderovi, J. Janečkovi a A. Smolkovi za pomoc při zpracování bříz pokácených na hřbitově.

V sobotu 30. 3. uspořádal Nadační fond CREDO v sále UTB Zlín další z duchovních obnov tentokrát s otcem arcibiskupem Janem Graubnerem.

V sobotu 19. 3. se uskutečnilo v kostele Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Zlíně děkanátní setkání mládeže děkanátů Vizovice a Zlín. Jeho součástí byla i skvěle připravená křížová cesta.

Fotografie skupinky koledníků J. Šimáka, J. Gerycha a P. J. Peřiny (fotí) získala v soutěži „Fotťe!“ tříkrálovou sbírku 3. místo.

církevní humor

Farník se při zpovědi ptá faráře, co má dělat, když v kostele něco vzal a teď ho mrzí, co udělal. Kněz mu odpověděl, že rozhřešení dostane, až vrátí, co v kostele sebral, a svého činu bude

upřímně litovat.

Na to "hříšník" řekl, že si před roky v kostele vzal manželku, teď toho upřímně lituje, jen neví, kam ji má vrátit, aby mu bylo odpuštěno.

světec měsíce

SV. KATEŘINA SIENSKÁ

(vlastním jménem Caterina Benincasa, panna, mystička, učitelka církve, patronka Itálie a Evropy, ochránkyně před ohněm, nemocných, sester, proti tělesným neduhům, potratu, pokušení; svátek 29. dubna)

Narodila se r. 1347 v Sieně ve střední Itálii ve velmi početné rodině. Bývá označována za „mimořádný zjev“, za „jednu z nejvýznamnějších žen církevních dějin“ (Rok se svatými). Dle svého životopisce, zpovědníka a duchovního rádce Rajmunda (Raymonda) z Kapuy měla poprvé vidění, ve kterém se jí zjevil Kristus ve slávě s několika apoštoly, když jí bylo pět nebo šest

let. V sedmi letech se pak cele zaslíbila Bohu.

Po smrti starší sestry ji chtěli rodiče provdat za jejího ovdovělého manžela. Kateřina se ale vzepřela a půstem dosáhla toho, že od svého plánu ustoupili. Ostříhala si též dlouhé vlasy, aby se méně líbila. Zvolila si život naplněný modlitbou inspirovaný dominikány a toužila stát se jednou z nich. Tento proces uspíšilo vidění, v němž spatřila sv. Dominika. Začala usilovat o přijetí k dominikánským terciářkám (žily mimo klášter), ale rodiče byli opět proti. Nejdříve ustoupil otec, prý poté, když uviděl, jak se nad ní vznáší bílá holubice. Déle trvalo, než ustoupila matka. Choroba kůže, která

zanechala trvalé stopy na Kateřině tváři, i další její vážné zdravotní problémy nakonec obměkčily matku natolik, že svolila i ona. Dokonce sama šla za sestrami řádu, aby Kateřinu přijaly mezi sebe. V té době mohly být terciářkami jen

vdovy a Kateřina sice přijata byla, ale kvůli odporu některých členek obdržela hábit od mužských členů řádu. Naučila se číst a v souladu se stanovami řádu žila asketicky mimo klášterní zdi v domě rodičů. Čas trávila modlitbou a pokáním, jídlo a osácení rozdávala potřebným. Říkávala, že jídlo na ni čeká v nebi, stejně jako její skutečná rodina.

V jednadvaceti letech prožila to, co sama označovala jako „mystický sňatek s Kristem“, přičemž ji Kristus prý také vybídl k tomu, aby se zapojila do veřejného života. A Kateřina poslechla. Za-

čala pečovat o nemocné v nemocnicích a podařilo se jí shromáždit řadu spolupracovníků. Založila ženský klášter, svými dopisy i početnými cestami apelovala na politiky i duchovní představitele doby, aby usilovali o řešení soudobých palčivých problémů - zasazovala se o novou křížovou výpravu, snažila se uklidnit politickou situaci v Itálii, přesvědčovala papeže Řehoře XI., aby ukončil „babylonský exil“ v Avignonu a vrátil se do Říma, a v papežském schismatu po Řehořově smrti (1378) podporovala římského kandidáta Urbana VI. proti vzdoropapeži Klementovi VII.

Všechny tyto aktivity ji fyzicky i psychicky velmi unavovaly, navíc její zdraví podlomené častými půsty, takže nebyla schopna pozřít běžnou stravu, a na těle měla už od r. 1375 stigmata. Zemřela r. 1380 v pouhých 33 letech na naprosté vyčerpání organismu. Její tělesné ostatky jsou uchovávány na dvou místech - v Římě a v jejím rodišti.

Svatořečena byla r. 1461, r. 1970 se stala učitelkou církve. Tento titul mají jen Tereza z Avily, sv. Terezie z Lisieux a sv. Hildegarda z Bingenu. R. 1999 ji Jan Pavel II. prohlásil za jednoho z šesti patronů Evropy (spolu s Benediktem z Nursie, Konstantinem a Metodějem, Brigitou Švédskou a Editou Steinovou).

Kateřina zanechala i literární dílo. Nejznámější je Dialog s Boží prozřetelností z r. 1378 (u nás naposledy vyšel v Karmelitánském nakladatelství v r. 2004). Dochovalo se i přes 300 dopisů a téměř 30 modliteb.

PhDr. Miroslav Jarošáček

představujeme DVD

■ ZLODĚJKA KNIH

Film byl natočen r. 2013 podle stejnojmenného románu Australana Markuse Zusaka z roku 2005. Hlavní postavou příběhu je Liesel Memingerová, dívka na samém prahu do-

spívání. Rodinu nejdřív opouští otec a pak přichází dvojí rána, kdy téměř současně přichází smrt mladšího bratra a trvalé odloučení od matky. V tomto stavu mučivé osamělosti se ocitá v cizí pěstounské rodině a musí se vy-

rovnávat s tlaky mimořádně tíživé doby. Příběh se totiž odehrává v nacistickém Německu mezi léty 1939 až 1945. Narůstající napětí je patrné ve škole i v rodině, která skrývá židovského uprchlíka Maxe. Na počátku příběhu je hradba mezi Liesel a světem ještě vysoká a pevná, ale postupně ustupuje a z nepřátelského světa se začínají vydělovat ti, kteří do něj nepatří a jsou jejími spojenci. Nebezpečí smrti rodinu sblízuje a stmeluje a posiluje vědomí, že když jeden selže, nepřežije nikdo z nich. Chce to velkou vnitřní sílu a každá z postav se s nastalou situací vyrovnává po svém. Liesel je na počátku příběhu negramotná a terčem posměchu spolužáků, ale našťastí je bojovnice a vyvine velké úsilí, aby se tohoto nedostatku rychle zbavila. Má ještě jednu silnou motivaci. Tištěné i psané slovo tvořící příběhy ji totiž přitahují jako magnet. Knihy vnímá jako tajemné světy, které ji vábí a čekají, až jimi projde a stanou se součástí její duše. Jsou tím, co chce poznat a čeho se za žádnou cenu nechce vzdát, zdroj naděje a posily, její útočiště i zástita před necitelným, krutým a ničivým světem. Zároveň ji tato setkávání s příběhy učí, jak slovy zaujmout i jiné, což - jak se dovíme v závěru filmu - bude mít význam i pro její budoucí život. Slova jsou ale různá. Slovo, které hladí a probouzí to lepší v nás, je ve válečném Německu nepřítelem pro brutální, nenávislné, mrza-

čící i zabíjející slovo propagandy, před nímž se mnozí skloní, mnozí mu podléhají a mnozí se s ním ztotožní. Pálení knih nacisty, kdy vzduchem jako stovky lehkých ptáků poletují hořící a spálené stránky, na kterých umírají světy příběhů, je pak scénou až přízračnou, momentem, kdy se zdá, že temná slova probouzející v lidech zlo a temnota doby jsou silnější než my a vše nám berou. I Liesel skoro na konci příběhu zdánlivě přichází o vše, ale poslední minuty filmu mění jeho vyznění.

Zlodějka knih je filmem, který nepůsobí rychlým sledem ohromujících a šokujících válečných scén, jak je to u většiny válečných filmů z poslední doby běžné. Jde o film, který věrně zrcadlí soumravnou dobu prostřednictvím příběhů několika postav a komentářů neobvyklého a vševědoucího vypravěče. Přináší tak další pohled do lidské duše

ve chvílích zkoušek i na to, co člověku umožňuje nepodlehnout zlu. Když opravdově milujeme, pak si uchováme lidskost každé době navzdory, nebudeme zrazovat, ubližovat ani zabíjet.

Filmovou verzi příběhu natočil britský režisér Brian Percival a v hlavních rolích se objevili Sophie Nélisse (Liesel), Geoffrey Rush (Hans), Emily Watson (Rosa) a Ben Schnetzer (Max). Film má 126 minut, český dabing i původní zvukovou stopu a v ČR ho distribuuje Bonton.

DVD je ve farní knihovně.

PhDr. Miroslav Jaroščák

Farní zpravodaj, ročník XV, číslo 4, duben 2016. Pro vnitřní potřebu vydává jedenáctkrát ročně Římskokatolická farnost Vizovice, Palackého náměstí 365, 763 12 Vizovice, telefon: 734 435 431, email: favizovice@ado.cz, internet: www.farnostvizovice.cz. Redakční rada: P. Jindřich Peřina, Mgr. Eliška Kořenková, PhDr. Miroslav Jaroščák. Podněty, příspěvky a informace lze odevzdávat na faře ve Vizovicích. Uzávěrka květnového čísla je ve středu 20. dubna 2016. Neprodejné. Prosíme o příspěvek 5,- Kč na výrobu.

1.	Pá	17.30	Za + Josefa Štastu s prosbou o Boží ochranu pro rodinu Štastovu a Bečicovu
2.	So	17.30	Za farníky a za živé i + členy společenství živého růžence
3.	Ne	9.00	Na poděkování za přijatá dobrodíní s prosbou o zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu
			Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ
4.	Po	17.30	Za všechny ženy v požehnaném stavu
7.	Čt	17.30	Za + Miroslava Straku, prarodiče a za živou rodinu Strakovu a Slovákovu
8.	Pá	17.30	Za + Annu a Františka Pečeňovy, rodiče z obou stran, jejich sourozence a za živou rodinu
9.	So	17.30	Za + rodiče Mikulkovy, dceru a za živou rodinu
10.	Ne	9.00	Za + Marii Kovářovou, manžela, syna Jana a za Boží ochranu pro živou rodinu
11.	Po	17.30	Za + Marii a Jana Baluskovy a za duše v očistci
14.	Čt	17.30	Za + rodiče Anežku a Antonína Surovcovy, + Anežku a Františka Kladníčkovy a za živou rodinu
15.	Pá	17.30	Za + Marii Jančíkovou, + Marii Valíčkovou a za Boží ochranu pro živou rodinu
16.	So	17.30	Za + Helenu Pšenčíkovou, rodiče Pšenčíkovy a za dar zdraví pro živou rodinu
17.	Ne	9.00	Za + Bohumila a Václava Nesvatbu, rodiče z obou stran, Aloise Rosíka a za živou rodinu
18.	Po	17.30	Za manžela, syna, zetě, rodiče a sourozence z obou stran, dar zdraví, Boží požehnání pro živou rodinu a za duše v očistci
21.	Čt	17.30	Za + rodinu Rychlíkovu, Mikulíkovu, Kocourkovu a za Boží ochranu pro živou rodinu
22.	Pá	17.30	Za + Jaroslava Hábu, syna Milana, rodiče z obou stran, rodiče Vysoudilovy, za živou rodinu a za duše v očistci
			Svátek SVATÉHO VOJTĚCHA
23.	So	17.30	Za farníky
24.	Ne	9.00	Za + rodiče Pekárkovy a Krácalíkovy, + syny a dceru s prosbou o Boží ochranu pro živou rodinu
			Svátek SVATÉHO MARKA
25.	Po	17.30	Za živou a + rodinu Bačovu, Pekařovu, Matušovu a za duše v očistci
28.	Čt	17.30	Za + rodiče, sestru Zdenku, bratra Františka a za živou rodinu
			Svátek SVATÉ KATEŘINY SIENSKÉ
29.	Pá	17.30	Za + Františka Jiříčka a vnuka Tomáše s prosbou o Boží pomoc pro živou rodinu
30.	So	17.30	Za + rodinu Sláčíkovu, Dufkovu, Štorchovu a za celou živou rodinu